

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at det, som Kommissionen nu har tænkt sig, nemlig at lade sagen ligge i 6 år, uden at der skal ske noget, kan en dansk regering simpelt hen ikke leve med. Jeg håber, ministeren vil gøre klart over for befolkningen og Folketinget, at hvis det skal være sådan fra EU's side, bliver der lavet danske regler, og så må vi jo se, om Europa-Kommissionen vil slæbe os for EF-Domstolen og alt muligt. Det tror jeg de vil være meget betænkelige ved, de vil i hvert fald have en meget dårlig sag, og derfor håber jeg, vi kan få tilsagn om, at det betyder, at vi får *danske* regler på området.

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er jo et spørgsmål, hvor lang tid jeg sidder som minister, men uanset hvem det er, skal ingen minister – heller ikke jeg – sidde og vente til 2010 på, at reglerne muligvis bliver ændret – ingeniunde!

Jeg mener, at dagen i dag er dag et i kampen for at indføre bedre regler for dyretransport. Dagen i går sluttede skidt om aftenen, men vi skal gøre, hvad vi kan, og som jeg har udtrykt det, mener jeg, at det er en flerleddet strategi.

For det første: Vi skal vedholdende lægge pres på Kommissionen. Hver gang, jeg har lejlighed til at møde den kommissær, der har ansvaret, vil jeg påpege det, og det håber jeg også at dyreværnsorganisationer og andre vil gøre.

For det andet: Vi skal sørge for at have europaparlamentarikerne som medspillere, ikke mindst de danske, som har været vældig gode, og jeg vil give en stor ros til fru Margrete Auken, for jeg ved, at i går gjorde fru Margrete Auken i hvert fald alt, hvad hun kunne for at rejse sagen over for sine partifæller.

For det tredje: Vi skal selvfølgelig også aktivere den folkelige opinion, ikke mindst i de lande, der plejer at tale pænt om dyrevelfærd, men hvis mod måske svigter, når de kommer frem til afstemningen. Det skal vi fortsætte med.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg er villig til, at vi sætter os ned og ser på, hvad vi kan gøre fra dansk side, men det skal selvfølgelig holde sig inden for EU-reglerne. Jeg har ikke tænkt mig at begynde at bryde EU-regler, og uden at sige for meget uvenligt om hr. Keld Albrechtsen tror jeg, at hr. Keld Albrechtsen måske har et lidt mere afslappet forhold til spørgsmålet, om vi skal holde os inden for forordningens rammer. Men med hensyn til, hvad vi kan gøre inden for forordningens rammer, synes jeg så-

dan set, at alle muligheder skal stå åbne. Det må vi tale med hinanden om, og jeg håber, der allerede er gået besked over om, at jeg har indkaldt til et møde, for at vi kan få en drøftelse om spørgsmålet.

Det sidste, jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, er, at det er altså ikke mit indtryk, at det først bliver under den Kommission, som følger efter den nuværende, at spørgsmålet kommer på dagsordenen igen. Jeg har forventninger om, at den kommissær, der nu har overtaget området, ikke synes, at det, der blev vedtaget i går, er godt nok. Nu skal den pågældende selvfølgelig have mulighed for at sætte sig ind i området osv., men jeg har en forventning om, at den Kommission, der tiltrådte sit arbejde i går, kommer med et forslag i løbet af nogle år.

**Keld Albrechtsen (EL):**

Jeg synes, der er et meget stærkt element af tom snak i det, ministeren siger. Det er jeg desværre nødt til at sige, for Kommissionen har jo klart tilkendegivet, at den først agter at komme med en revision om 6 år, og det følger jo også af selve forordningen, så vidt jeg har forstået.

Jeg ved ikke, hvad ministeren tror at der skal komme ud af at snakke med kommissærer, som vi ved ikke vil gøre noget som helst ved det. Det kan godt være, Mariann Fischer Boel i sin tid græd i fjernsynet, men foretage sig noget vil hun jo ikke. Derfor ligger bolden hos ministeren og den danske regering. Vil ministeren sørge for, at sagen bliver taget op på topmødet, og at Danmark får en særordning, så vi kan lave vores egne regler? Eller hvad er det egentlig, man fra regeringens side forestiller sig vi kan gøre, når vi snakker om at gøre noget i EU?

Jeg spurgte statsministeren, om han ville sørge for, at problemet blev løst i forbindelse med forfatningstraktaten, men da begik statsministeren en kæmpefadæse. Han ville ikke sørge for ordentlige regler i den nye forfatningstraktat, og derfor kom de heller ikke med. Vil man tage det op på topmødet nu og forlange, at når de andre lande skal køre på den måde, må Danmark have en særordning?

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg tror, det er meget godt, vi får en lejlighed til at sætte os stille og roligt ned og gennemgå forslaget, for det er tydeligt, at hr. Keld Albrechtsen ikke har læst den endelige udformning af forordningsforslaget.